

NÁZEV MATERIÁLU	Připomínky Svazu průmyslu a dopravy České republiky k Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
Č. J.	41/2023
DATUM ZPRACOVÁNÍ	1. června 2023
KONTAKTNÍ OSOBA	Dagmar Endrlová
TELEFON	225 279 603
E-MAIL	dendrlova@spcr.cz

Svaz průmyslu upozorňuje, že návrh novely zákona o ochraně ovzduší bude znamenat zvýšenou administrativní zátěž pro podniky, zvýšené finanční náklady, aniž by byly v rámci Důvodové zprávy objektivně vyčísleny konkrétní dopady. Řada navrhovaných parametrů jde nad EU normy stanovené v BREF/BAT, čímž se český průmysl dostává do konkurenční nevýhody. Tímto je amplifikována současná náročná situace kvůli vysokým cenám energií. Máme navíc za to, že návrhy týkající se kontinuálního ohlašování nerespektují dosavadní diskuse, které vzešly z pracovní skupiny pod MŽP uskutečněných v roce 2022, pro průmysl jsou proto překvapující a považujeme je za disproporční.

OBECNÁ PŘIPOMÍNKA

1. K materiálu obecně

Navrhujeme zákon významně přepracovat po jednání se zainteresovanými subjekty, včetně Svazu průmyslu a dopravy, nebo od novelizace zákona upustit. Zákon obsahuje zpřísnění řady parametrů (typicky např. kontinuální měření, kontinuální ohlašování), není nám známo, že by tyto návrhy byly s průmyslem, na které budou mít dopad v řádu stamiliónů korun, řádně prodiskutovány.

Navíc, dle Programového prohlášení vlády se vláda zavázala představit novou Politiku ochrany klimatu v ČR, která bude připravena v úzké součinnosti s aktualizací Státní energetické koncepce tak, aby oba dokumenty vláda projednala v roce 2023. Považujeme za velmi nekoncepční a nekonstruktivní v čase přípravy energetické transformace, řešení nedostatku primárních surovin pro výstavbu nových energetických a dopravních staveb, nutnosti řešení surovinové soběstačnosti ČR, resp. EU, přijímání novelizace zákona o ochraně ovzduší - předtím, než budou známy konkrétní změny politiky ochrany klimatu. Přijetí politiky ochrany klimatu se předpokládá do poloviny roku 2024. Navrhujeme proto odložit návrh změny zákona minimálně na toto období. V nejbližší době se navíc předpokládá i novelizace kvůli zakotvení změn v ETS a ETS 2 - není nám zřejmé, jak budou tyto dvě novely běžet, současně, paralelně?

Celý proces je značně nejasný.

Tato připomínka je zásadní.

2. K materiálu obecně

Máme za to, že se předkladatel nezabýval otázkou realizovatelnosti navrhovaných opatření, protože splnění řady povinností ukládaných předloženým materiálem, není možné z technických důvodů uskutečnit do nabytí účinnosti tohoto zákona.

Proto navrhuje zákon zcela přepracovat a to za účasti všech zainteresovaných subjektů, včetně provozovatelů zařízení, kteří mají o konkrétních parametrech a limitech nejlepší znalosti.

Pokud by nebylo možné zákon předložit nanovo, pak požadujeme zohlednit připomínky, viz níže.

Tato připomínka je zásadní.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

3. K § 2, písm. e) (bod 3 návrhu novely)

Nesouhlasíme s navrženým vyškrtnutím následujících slov „~~nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,~~“. Požadujeme tuto větu ponechat. Pokud by však k vyškrtnutí přece jen došlo, pak je do § zákona nezbytné doplnit definici zařízení pro výzkum, vývoj nebo zkoušení nových výrobků a procesů. V prováděcím předpise je pak možno taxativně vyjmenovat, za jakých podmínek je možné danou jednotku za takový zdroj považovat.

Odůvodnění:

V doposud platné verzi zákona uvedená zařízení nepodléhají jeho podmínkám. Dle návrhu novely, kde dochází k vyškrtnutí zmínky o tomto typu zdrojů v §2, však již do působnosti zákona (§2) nebudou tyto zdroje patřit. Pokud nebude v §2 o těchto zdrojích zmínka (jednotky k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů nejsou v zákoně nikterak definovány), není možné, aby se v dalších paragrafech (např. § 13b, odst. 2 novely stanovuje, že kraj má být subjektem, který nakonec rozhodne o tom, zda se jedná či nejedná o zdroj pro výzkum, vývoj nebo zkoušení nových výrobků a procesů) na tento typ zdroje odkazovalo nebo se dokonce stanovovaly nějaké povinnosti. Při absenci definice a jasných kritérií pro identifikaci takových zařízení nemůže KÚ zaujmout při hodnocení objektivní přístup. Tomu je třeba se vyvarovat. Důvodová zpráva sice tento typ zdrojů vymezuje, nicméně není právně závazná, vymahatelná a používá se často až v případě soudních sporů, které bezpochyby nejsou žádoucí ani pro provozovatele zařízení, ani pro státní správu. Již několikrát se v minulosti stalo, že provozovatelé právě tuto odpověď (nezávaznost, nevymahatelnost) obdrželi od státních orgánů v situaci, kdy podle důvodové zprávy úřady a instituce nepostupovaly. Řešením je právě definice takových zařízení přímo v zákoně a další specifikace pak např. uvést v jeho prováděcím předpise, případně jednoznačný odkaz v zákoně na existující vyhlášku umožňující jednoznačné určení/definici takové jednotky.

Tato připomínka je zásadní.

4. K § 2, písm. q) (bod 5 návrhu novely)

Požadujeme navržené písmeno upravit: „q) národním cílem snížení expozice částicemi PM_{2,5} (dále jen „cíl snížení expozice“) hodnota, které má být dosaženo snížením průměrné expozice obyvatelstva pro období referenčního roku za účelem omezení škodlivých účinků na lidské zdraví, ~~jehož má být dosaženo pokud~~

~~možno ve lhůtě stanovené směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu.“~~

Odůvodnění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu uvádí lhůtu pro dosažení snížení expozice k roku 2020, tedy lhůtu, která již uplynula.

Tato připomínka je zásadní.

5. K § 2

V rámci § 2 **požadujeme vložit nové písmeno “r”** definující technologie přispívající k ochraně ovzduší a to následovně:

r) Uplatněním technologií pro ochranu ovzduší se rozumí technologická řešení s nižší produkcí emisí a využití technologií, které ze vzduchu dokáží aktivně odstraňovat imise. “

Odůvodnění:

Návrh se jednostranně zabývá pouze omezením zdrojů emisí a v jeho pojetí existuje pouze využití technologií s nižší produkcí emisí a zcela chybí možnost využití aktivních technologií, které rozptýlené emise (imise) ze vzduchu dokáží průběžně odstraňovat (air cleaning technologies (architectural designs with photocatalytic depollution, filtering, separation, etc,.)).

Přičemž využitím uváděných aktivních technologií odstraňujících imise lze nejenom snižovat koncentrace sledovaných látek v ovzduší, ale prakticky zabránit negativním dopadům kvality ovzduší na obyvatele i uvnitř budov stojících v kontaminovaných oblastech. Zatímco návrh pamatuje na stanovení cílů, nové normy, zóny, měření, nízkoemisní technologie, organizační opatření a restrikce, apod zcela v něm chybí technologická sekce věnovaná odstraňování imisí ze vzduchu, zaměřená na aktivní čištění vzduchu od imisí.

Bez rozšíření návrhu o pro-aktivní část, tedy dekontaminace vzduchu za využití moderních technologií, např. fotokatalýzy jej nelze považovat při dnešním stavu techniky jako komplexní. S tím souvisí případně i vyčíslení dopadů sledovaných znečišťujících látek na prostředí např. jako CO2 ekvivalenty a poskytování odpovídajícího kreditu za jejich odstranění. Logika odstraňování imisí ze vzduchu například pomocí aktivních fotokatalytických povrchů nebo adsorpcí je z hlediska legislativy stejná jako kompenzace emisí vysazováním stromů. Příkladem může být již vytvořený systém hodnocení - Virtual Pollution Prevention Costs, VPPC - <https://www.ecocostsvalue.com>.

Tato připomínka je zásadní.

6. K § 3, odst. 1

Do § 3 odst. 1 se na konec odstavce navrhuje doplnění věty „Imisní limity jsou podkladem při pořizování územně analytických podkladů a územně plánovací dokumentace“.

S navrhovaným doplněním nesouhlasíme a navrhujeme bez náhrady upustit od novelizace tohoto ustanovení.

Odůvodnění:

Dle § 11 zákona o ochraně ovzduší jsou orgány ochrany ovzduší dotčenými orgány v procesu přípravy (přijímání) územně plánovací dokumentace, kdy ve svém stanovisku mohou případné informace o imisních limitech zohlednit. Územně plánovací dokumentace nevykazuje takovou míru podrobnosti, aby mohly být hodnoceny imisní limity. Současně územně plánovací dokumentace pouze vymezuje území k možnosti umístění záměrů určitého charakteru, které v okamžiku rozhodování o povolení záměru budou charakterizovat různé typy a hodnoty imisních limitů dle konkrétních parametrů záměru.

Tato připomínka je zásadní.

7. K § 4, odst. 3 (bod 9 návrhu novely)

Požadujeme navržený odstavec upravit následovně: „.....**Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) podle věty druhé nebo pro znečišťující látku, pro kterou není stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu, musí být stanoven zejména s ohledem na nejlepší dostupné techniky⁴³⁾ a úroveň znečištění v místě provozu zdroje.**“

Požadujeme vyškrtnout výše vyznačený text, na základě tohoto ustanovení mohou být stanovovány specifické emisní limity i pod úrovní BAT, tj. ve své podstatě nedosažitelné a v některých případech i těžko ověřitelné (i měřící metody mají své limity).

Odůvodnění:

Uvedené doplnění se jeví jako zcela nadbytečné. K zajištění, že v důsledku provozu zdroje nebude docházet ke znečišťování nad přípustnou úroveň, slouží imisní limity, které jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší podle § 3 odst. 1 zákona. Orgány ochrany ovzduší tak při stanovování specifického limitu vždy nutně budou muset přihlížet i k tomu, aby stanovení specifického limitu respektovalo přípustnou úroveň znečištění v místě provozu zdroje. Celkový emisní limit by ale nikdy neměl jít nad úroveň BAT, tímto by v ČR mohly být stanoveny přísnější podmínky než v okolních zemích, což by mělo negativní dopad na konkurenceschopnost.

Tato připomínka je zásadní.

8. K § 4a a 4b – Sčítací pravidla (bod 12 návrhu novely)

Požadujeme upravit novelizační bod dle odůvodnění.

Požadujeme, aby se nově upravovaná sčítací pravidla (zejména sčítání všech zdrojů kategorií 1.1 až 1.4. dle Přílohy č. 2) aplikovala pouze na nově umístěvané stacionární zdroje. Pokud by mělo dojít k úpravě sčítacích pravidel i retroaktivně, zakládá to na zásadní právní nejistotu dotčených provozovatelů a může dojít až k požadavku nastavení nesplnitelných podmínek pro stávající spalovací zdroje. Případně by bylo vhodné doplnit přechodné ustanovení uplatnění nových sčítacích pravidel. Každý jednotlivý případ stacionárního zdroje by měl být posuzován individuálně, nicméně by pro posuzování měla být vytvořena jasná pravidla, aby posuzování nebylo na libovůli jednotlivých krajských úřadů. Navrhovaná zásadní změna pravidel může přinést

značnou právní nejistotu především pro stávající zdroje, ale také pro zdroje, které jsou v současné době v povolovacím procesu, a provozovatel pracuje se stávajícími předpoklady.

Není vyjasněna definice nového zdroje – jedná se o situace, kdy je do provozu přidán např. jeden dodatečný zdroj, aby nedocházelo k opakování celého povolovacího řízení. Také je nutné vyjasnit, že se nová pravidla nebudou vztahovat na zdroje, u kterých bylo zahájeno povolovací řízení před vstupem tohoto zákona v platnost.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

9. K § 4a

MŽP navrhuje text:

(1) Stacionární zdroje se dělí na stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu a na stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu se zařazují pod příslušné kódy uvedené v této příloze, s výjimkou kódů 11.1. až 11. 9. a kódu 12.2., na základě typu činnosti nebo typu stacionární technické jednotky s ohledem na celkové projektované parametry, jsou-li v příloze č. 2 k tomuto zákonu uvedeny.

(2) Pod kódy 11.1. až 11.9. a kód 12.1. lze stacionární zdroj zařadit pouze v případě, že jej nelze zařadit pod jiný kód uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu podle odstavce 1 věty druhé. Pod kód 12.2. lze zařadit pouze stacionární zdroj neuvedený jinde v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pro který bylo požádáno o vydání povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c).

Požadujeme v navrhovaném textu vypustit označení zdroje neuvedené v příloze č. 2 a všechny „dříve neuvedené zdroje“ zařadit pod kód 12.2

Odůvodnění:

Z § 4a, odst. 1 a 2 vyplývá, že pod kód 12.2. lze zařadit stacionární zdroj, neuvedený jinde v příloze č. 2, pro který však bylo požádáno o vydání povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c. Podle §11 odst. 2 písm. c – Krajský úřad vydává povolení provozu stacionárního zdroje, tzn. vydává veškerá povolení, tzn. jak na stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2, tak stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2. Nikde však není určeno, jaké zdroje se mají zařadit pod kód 12.2.. Konkrétně text novely zmiňuje, že pod kód 12.2 zařízení zařadit lze, tzn. ale nemusí se tak stát. Z novely tedy není zcela zřejmé, jaké zdroje se budou zařazovat pod kód 12.2. a jaké zůstanou neuvedené v příloze č. 2, bude to tedy na libovůli krajských úřadů? Toto by však vedlo k nejednoznačným rozhodnutím napříč celou ČR.

Tato připomínka je zásadní.

10. K § 4a, odst. 3 (bod 12 návrhu novely)

Požadujeme navržený odstavec upravit: „ 3) Pro účely stanovení roční emise stacionárního zdroje při zařazování pod kódy 11.1. až 11.9. se vychází z projektovaného průtoku odpadního plynu, předpokládaného ~~maximálního~~ využití provozní doby a hmotnostní koncentrace znečišťující látky na úrovni obecného ~~či na úrovni emisní koncentrace garantované výrobcem nebo dodavatelem stacionárního zdroje emisního limitu~~ **prokázané jednorázovým autorizovaným měřením do 4 měsíců od zprovoznění stacionárního zdroje. Odlišně se postupuje u...**“

Dále požadujeme do zákona zohlednit metodický pokyn.

Podle metodického pokynu odboru ochrany ovzduší MŽP ke sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů a projektovaných kapacit jiných stacionárních zdrojů, a k jejich zařazování podle zákona o ochraně ovzduší (Věstník MŽP, částka 7, červenec 2013) se pro účely výpočtu hmotnostního toku znečišťujících látek rozhodného pro zařazení zdroje pod kódy 11. vychází z projektovaných parametrů – hmotnostního toku znečišťující látky v odpadním plynu v g.h-1 , projektovaného počtu provozních hodin a z emise odpovídající emisnímu limitu, resp. nejvyššímu možnému množství emisí, které může být stacionárním zdrojem do ovzduší vypouštěno. Ke stanovení ročního hmotnostního toku emisí se vychází z údajů uvedených v odborném posudku, technické dokumentaci ke stacionárnímu zdroji, z údajů garantovaných výrobcem stacionárního zdroje, případně z jiné obdobné dokumentace obsahující relevantní údaje odpovídající vypovídací schopnosti. Pokud tyto dokumenty k dispozici nejsou, nebo neobsahují dostatečné informace o emisích odpovídajících projektovaným parametrům stacionárního zdroje, použije se obecný emisní limit stanovený v příloze č. 9 k emisní vyhlášce.

Odůvodnění:

Původně bylo určeno, že výpočet může být na úrovni emisního limitu, nikoliv obecného emisního limitu, obecný emisní limit je v některých případech příliš vysoký a z pohledu skutečnosti tudíž irelevantní, tzn. pod kódy 11.1. až 11.9. se zařadí i zdroje, které mají reálné emise velmi nízké.

Důvodem navrhované změny novelizované znění je uvedení do souladu s podmínkou způsobu stanovení roční emise dle poznámky „**) roční emise odpovídající celkovému projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu“ uvedené pod přílohou č. 2.

Není důvod opouštět zavedený a osvědčený postup podle metodického pokynu. Postup podle metodického pokynu lépe a komplexněji hodnotí nejvyšší možné množství emisí, které může být stacionárním zdrojem do ovzduší vypouštěno, než prosté mechanické uplatnění hodnoty emisního limitu. Zrušením možnosti uplatnit postup podle metodického pokynu se může stát, že některé minoritní zdroje se nově stanou vyjmenovanými. Příkladem mohou být např. zdroje tuhých znečišťujících látek, kdy jsou v projektu garantovány emise v řádech mg/m³. Povýšení takového zdroje na zdroj vyjmenovaný nemá žádný přínos pro ochranu ovzduší, ale znamená pouze nárůst administrativy.

Tato připomínka je zásadní.

11. K § 4a, odst. 3, písm. c)

Žádáme vyjasnit a doplnit dle návrhu níže, kdo určí jaký emisní faktor je pro daný stacionární zdroj vhodný, či nikoliv, jestli to budou krajské úřady nebo provozovatel? Je zde zřejmý možný nejednoznačný přístup k jednotlivým zdrojům znečišťování ovzduší.

Navrhovaný text:

stacionárních zdrojů, u nichž nejsou znečišťující látky odváděny komínem nebo výduchem; v takovém případě se pro stanovení jejich roční emise použije projektovaná kapacita stacionárního zdroje a emisní faktor zveřejněný ve Věstníku Ministerstva životního prostředí, nebo, není-li zveřejněn, jiný vhodný emisní faktor pro daný stacionární zdroj.

Svaz průmyslu navrhuje, aby MŽP stanovilo na základě žádosti provozovatele příslušný emisní faktor a následně jej zveřejnilo ve Věstníku.

Není jasné, co je myšleno pod pojmem „jiný vhodný emisní faktor“, který se dá použít pro stanovení roční emise znečišťujících látek v případě stacionárních zdrojů, u nichž nejsou znečišťující látky odváděny komínem nebo výduchem.

Standardně se např. v těchto případech používají evropské emisní faktory EMEP/EEA apod. V praxi není možné stanovit legislativně emisní faktory pro všechny typy zdrojů.

Navrhujeme vysvětlení, resp. upřesnění tohoto pojmu.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

12. K § 4a odst. 4

MŽP navrhlo text: „**Zařazování stacionárních zdrojů pod příslušné kódy uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu provádí krajský úřad v řízení o vydání povolení provozu nebo v řízení o změně povolení provozu.**“

Svaz průmyslu navrhuje, doplnit do textu, že rozdělení stacionárních zdrojů pod příslušné kódy v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a na stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 provádí krajský úřad v řízení o vydání.....

Odůvodnění:

Z navrhovaného textu jasně nevyplývá, že krajský úřad zařadí i zdroje neuvedené v příloze č. 2, neboli jasně uvede, že se jedná o zdroje neuvedené v příloze č. 2.

Tato připomínka je zásadní.

13. K § 4b, odst. 1 (bod 12 návrhu novely)

Požadujeme navržený odstavec upravit: „**(1) Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných**

než spalovacích stacionárních zdrojů sčítají, pokud se jedná o stacionární zdroje typově spadající pod stejný kód podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěné ve stejné provozovně a znečišťují společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů nebo by s ohledem na jejich uspořádání ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů mohlo docházet, není-li dále uvedeno jinak. **Pro posouzení, zda by v konkrétním případě mohly být odpadní plyny ze spalovacích stacionárních zdrojů umístěných v jedné provozovně odváděny společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů nebo společným výduchem, je rozhodující jejich uspořádání. To je potřeba posoudit v každém konkrétním případě zejména s ohledem na to, zda by takové řešení bylo možné zajistit běžnými technickými opatřeními, aby jednotlivé spalovací stacionární zdroje mohly plnit svou funkci, nebo aby tomu nebránily jiné relevantní důvody.** V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.“

Odůvodnění:

Stávající úprava sčítacích (agregačních) pravidel doplněná metodickým pokynem je srozumitelnější oproti nově navrhované právní úpravě. Pokud dojde k přijetí navrhovaného nového znění uvedeného v novele zákona, lze předpokládat zrušení metodického pokynu odboru ochrany ovzduší MŽP ke sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích zdrojů a projektovaných kapacit jiných stacionárních zdrojů a k jejich zařazování podle zákona o ochraně ovzduší, který upřesňuje aplikaci sčítacích pravidel pro stacionární zdroje. Důvodem navrhované změny (doplnění) je zachování stávajícího individuálního přístupu při posuzování možnosti/nemožnosti teoretického svedení spalin do společného výduchu na základě relevantních důvodů (např. technické či bezpečnostní omezení) v rámci povolovacího procesu.

Tato připomínka je zásadní.

14. K § 4b, odst. 2 (bod 12 návrhu novely)

Požadujeme navržený odstavec upravit: „**(2) Jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů umístěných ve stejné provozovně uvedených pod kódy 1.1. až 1.4. podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu o jmenovitém tepelném příkonu 15 MW a vyšším, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, se sčítají ~~bez ohledu na kód uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pod kterým jsou zařazeny,~~ a pouze pokud typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 a ke znečišťování skutečně dochází společným komínem, bez ohledu na počet komínových průduchů.**“

Odůvodnění:

Není zřejmé, z jakého důvodu nemá již být při aplikaci sčítacích pravidel zohledňován kód stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 zákona a jaký dopad bude mít tato změna na stávající zdroje, které se dosud řídí stávajícím zněním zákona, jenž stanovuje povinnost agregace spalovacích stacionárních zdrojů označených stejným kódem dle přílohy č. 2 zákona. Provozovatelé těchto zdrojů budou v důsledku změny ve způsobu pojetí sčítacích pravidel vystaveni právní nejistotě ohledně správnosti zařazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů do správné kategorie, která je rozhodná pro stanovení podmínek provozu (především relevantních emisních limitů a emisního monitoringu).

Sčítat pouze spalovací stacionární zdroje spadající pod stejný kód je současná praxe, kterou bychom rádi zachovali, aby nebylo možné sčítat např. kotle s motory nebo turbínami. Bohužel je nutné dodat, že stávající úprava je mírnější než směrnice o průmyslových emisích (IED), ze které sčítací pravidla vycházejí, takže tímto nově navrženým způsobem bychom se dostali více do souladu s IED. Nicméně takováto zásadní změna pravidel může přinést značnou právní nejistotu především pro stávající zdroje, ale také pro zdroje, které jsou v současné době v povolovacím procesu, a provozovatel pracuje se stávajícími předpoklady.

Tato připomínka je zásadní.

15. K § 4b, odst. 3 (bod 12 návrhu novely)

„(3) Pro sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů umístěných ve stejné provozovně typově spadajících pod kódy 1.1. až 1.4. podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu platí, že

a) se sčítají ~~bez ohledu na kód, pod který~~ pokud typově spadají **pod stejný kód podle přílohy č. 2,**

b) se sčítají, pokud ke znečišťování dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů, a

c) v případě, kdy je součtem jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 15 MW a vyšším dosažen součet 50 MW a vyšší, se k tomuto součtu dále nepřičítají jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; pokud však tímto součtem není hodnota 50 MW dosažena nebo překročena, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech spalovacích stacionárních zdrojů, přičemž **v případě, že po sečtení by celkový tepelný příkon se při dosažení dosáhl nebo překročení hodnoty překročil hodnotu 50 MW, jsou stanoveny emisní limity pro nejvyšší kategorii pod 50 MW celkového tepelného příkonu jejich celkový jmenovitý tepelný příkon považuje za 49 MW.“**

Svaz průmyslu požaduje doplnit výjimku zejména kvůli dopadům na všechny záložní spalovací zdroje.

Na záložní spalovací zdroje by velmi tvrdě dopadly veškeré povinnosti, včetně měření, jelikož se v §6 odst. 8 uvádí výjimka pro záložní zdroje, ale neplatí v případě stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, k čemuž po použití sčítacího pravidla může dojít.

Odůvodnění:

Původní znění, že zdroje o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon dosáhl 50 MW, je srozumitelnější. Není zřejmé, z jakého důvodu nemá již být při aplikaci sčítacích pravidel zohledňován kód stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 zákona a jaký dopad bude mít tato změna na stávající a nové zdroje, které se v současné době řídí stávajícím zněním zákona, jenž stanovuje povinnost agregace spalovacích stacionárních zdrojů označených stejným kódem dle přílohy č. 2 zákona. Provozovatelé těchto zdrojů budou v důsledku změny ve způsobu pojetí sčítacích pravidel vystaveni právní nejistotě ohledně správnosti zařazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů do správné kategorie, která je rozhodná pro stanovení podmínek provozu (především relevantních emisních limitů).

Tato připomínka je zásadní.

16. K § 4b, odst. 5 – Sčítací pravidla (bod 12 návrhu novely)

Požadujeme upravit navržený text následovně: „ **„b) u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném ~~nebo bytovém~~ domě, nebo“**

Odůvodnění:

Požadujeme, aby se sčítací pravidla aplikovala i na stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším umístěné v bytových domech. V principu se jedná o totožné zdroje, jako jsou instalovány v rámci blokových kotelen, které nemají výjimku ze sčítacích pravidel jen díky jinému prostorovému uspořádání a musí být sečteny nad 300 kW. Zdroje v bytových domech představují významnou část trhu s teplem. Vyjmutí těchto zdrojů z povinnosti sčítání a snížení administrativní náročnosti a kontroly provozu těchto zdrojů tak znamená narušení konkurenčního prostředí na trhu s teplem a jde proti principu „znečišťovatel platí“, který by se měl vztahovat na stejné zdroje bez ohledu na prostorové uspořádání a velikost. Uvedená výjimka také nesystémově podporuje fragmentaci stávajících soustav zásobování tepelnou energií směrem od pravidelně kontrolovaných větších zdrojů tepla k malým lokálním zdrojům znečištění umístěným přímo v bytových domech (nizkých emisních výškách s přímým dopadem na obyvatelstvo), což může znamenat zhoršení kvality ovzduší v daných lokalitách.

Tato připomínka je zásadní.

17. K § 6, odst. 4 (bod 17 návrhu novely)

Požadujeme následující změny v navrženém textu: „**V případech, kdy provozovatel zjišťuje úroveň znečišťování pravidelným jednorázovým měřením emisí, může krajský úřad v odůvodněných případech na základě individuálního posouzení významnosti každého daného zdroje z hlediska jeho příspěvku ke znečištění ovzduší danou sledovanou látkou, např. na základě výsledků rozptylové studie, stanovit povinnost ~~provádí~~ provádět rovněž nepřetržité sledování a zaznamenávání standardního provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu na základě technických možností uvedených v provozním řádu, a to v případě stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, ~~u kterých tak stanoví prováděcí právní předpis.~~ Pokud není možné provozní parametr podle věty druhé stanovit, může krajský úřad v odůvodněných případech namísto toho stanovit technickou podmínku provozu podle § 12 odst. 4 písm. d), která zajistí obdobnou kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí jako provozní parametr.**

Odůvodnění:

1) Návrh požaduje nepřetržité sledování provozního parametru, který prokáže plnění emisního limitu u zařízení, které nemají systém kontinuálního monitoringu emisí.

Není vhodné závazně stanovovat povinnost sledování a zaznamenávání provozního parametru pro účely kontroly správné funkce technologie ke snižování emisí pro určité skupiny stacionárních zdrojů. Např. aplikace této povinnosti ve vztahu k primárním opatřením snižování emisí NOx (nizkoemisní hořáky, úprava spalovacího procesu apod.) by nebylo příliš smysluplné. Za vhodnější přístup k této problematice považujeme

posouzení relevantnosti uložení takového opatření v každém konkrétním případě stacionárního zdroje, a to na základě posouzení krajského úřadu.

Upozorňujeme, že požadavek na nepřetržité sledování provozního parametru není vždy technicky realizovatelný nebo by obnášel milionové investice ze strany provozovatelů (pořízení a provoz přístrojů, zajištění a rozšíření IT systémů, archivace atd.) při minimálním přínosu pro ochranu ŽP. Za provozní parametr je často považován prachoměr nebo tlaková ztráta. Např. měření tlakové ztráty je ale nepoužitelné pro elektrostatické odlučovače (v každém provozním řádu je napsáno, který provozní parametr se sleduje). Obecně, zejména u starších filtrů a zařízení, které, byť jsou plně funkční, nejsou elektronicky plně vybavené, bude velmi obtížné, ne-li nemožné cokoli automaticky průběžně sledovat a navíc zaznamenávat po dobu 6 let. Toto se dotkne velkých i malých provozovatelů, kteří používají zařízení pro snižování emisí. Jedná se zejména o malé filtrační jednotky, u nichž je případně možné zajistit např. častější, nikoliv však nepřetržité sledování. Důvodová zpráva navíc jako jeden z důvodů zavedení požadavku na nepřetržité sledování provozního parametru uvádí záměrné vypínání filtrů v nočních hodinách. Toto však zcela neodpovídá reálným možnostem. Není možné vypustit z komína emise, aniž by prošly přes filtr, který se v cestě nachází až na posledním místě před vypuštěním.

2) Nejasné jsou navíc i další návrhy v zákonu. U provozního parametru např. musí být dopředu zřejmé, co je oním provozním parametrem myšleno. Byť se návrh odvolává na jeho stanovení v prováděcím právním předpisu, je třeba ho stanovit již v zákoně – respektive je nutné stanovení konkrétních odůvodněných situací, kdy je možné nařídit sledování tohoto parametru, viz návrh výše. Tato povinnost by se vzhledem k technicko-ekonomickým aspektům, resp. omezením u některých jednotlivých zdrojů, a současně vzhledem k přínosu tohoto sledování pro ochranu ovzduší měla vztahovat nanejvýš na jednotlivé zdroje, které jsou významné z hlediska jejich příspěvku ke znečištění ovzduší konkrétní sledovanou látkou, např. na základě výsledků rozptylové studie. Vzhledem k potřebě individuálního posouzení takové významnosti by měl o případné povinnosti sledování provozního parametru na daném zdroji rozhodnout kraj.

3) Ad doplnění provozního řádu: příklad: je zcela nesmyslné instalovat např. prachoměr na stávající zdroje, když samotný dodavatel filtrační jednotky garantuje, že při určité tlakové ztrátě je dosahováno parametru znečišťování.

Tato připomínka je zásadní.

18. K § 6, odst. 4 (bod 18 návrhu novely)

Nesouhlasíme s doplněním slov „nebo stacionárního zdroje, u kterého tak stanoví krajský úřad v povolení provozu“ a požadujeme jejich odstranění.“

Odůvodnění:

Toto novelizační doplnění dává KÚ neomezenou možnost k uložení povinnosti instalovat KME na jakýkoliv zdroj v podstatě bez odůvodnění. Instalace, provoz a kalibrace KME znamená pro provozovatele milionové roční náklady. Podmínky pro povinnou instalaci KME tak musí být zákonem jasně definovány a nesmí se odchylovat od povinností KME daných závěry o BAT, viz připomínka k příloze č. 4. bod 1; bod 128 návrhu novely. Šlo by jinak o bezprostřední zhoršení konkurenceschopnosti českých firem. V žádném případě se

provozovatelé (a věříme, že ani úřady) nechtějí spoléhat na vyřešení situace při následném odvolání. Provozovatelé mají navíc zkušenosti s tím, že i přes zcela pádné argumentace nakonec odvolání stejně nedopadlo v jejich prospěch.

Tato připomínka je zásadní.

19. K § 6, odst. 5 (bod 19 návrhu novely)

Požadujeme novelizační bod 19 a navazující novelizační bod 78 vypustit.

~~19. — V § 6 odst. 5 se za větu první vkládá věta „Provozovatel ohlašuje výsledky kontinuálního měření prostřednictvím informačního systému kvality ovzduší způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.“.~~

~~78. — V § 17 odst. 3 písmeno h) zní:~~

~~„h) průběžně zaznamenávat a vyhodnocovat výsledky kontinuálního měření emisí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a ohlašovat je prostřednictvím informačního systému kvality ovzduší v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,“.~~

Účinnost od 1. 1. 2028

Navazujeme na naše předchozí připomínky k problematice kontinuálního měření.

Navrhujeme jako konstruktivní řešení dalšího postupu požadavek v současném znění vypustit a zřídit mezirezortní pracovní skupinu za účasti MŽP, MPO, krajů, zástupců provozovatelů, případně dalších dotčených organizací, která by se tématu ohlašování výsledků kontinuálního měření věnovala a definovala technicky a ekonomicky realizovatelná řešení tak, aby byly naplněny záměry MŽP zároveň s možnými řešeními na straně průmyslu.

Do doby detailního popisu představy o technickém řešení navrhujeme trvat na ponechání odstavce 5 § 5 beze změny stejně jako písm. j) (nově i) odst. 3 § 17.

Odůvodnění:

Požadavek na kontinuální ohlašování výsledků v reálném čase je technicky nesplnitelný a s významnými ekonomickými dopady. Technicky by bylo nutné sjednotit formát a technické prostředky (zejména zajištění kyberbezpečnosti) pro přenosy dat všech provozovatelů s kontinuálním měřením emisí, což by vyvolalo zásadní nároky na posílení IT infrastruktury a personálního zabezpečení, jak na straně orgánů státní správy, tak na straně provozovatelů. Online přenos dat od subjektů, které jsou často součástí tzv. kritické infrastruktury, navíc znamená dodatečné systémové riziko případného útoku na infrastrukturu, bez odpovídajícího zdůvodnění ze strany předkladatele MŽP. Požadujeme, aby toto riziko bylo posouzeno i ze strany Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB).

Důvodová zpráva uvádí pouze údajný efektivnější výkon státní správy, ale není podrobněji uvedeno a specifikováno (ani ve formě tezí), jak bude dále nakládáno s ohlášenými daty. Bez podrobné specifikace režimu nakládání s daty nelze tento dodatečný požadavek akceptovat. Možnost dodatečné úpravy ohlášených dat, kterou uvádí důvodová zpráva, jde navíc proti logice odůvodnění v samotné důvodové zprávě a jen potvrzuje, že předkladatel nemá důkladně rozmyšleny navazující procesy. Požadavek jde také vysoce

nad rámec požadavků legislativy EU a jedná se tak o „gold plating“. Není uvedena ani informace zda je obdobný postup aplikován v jiných zemích EU, případně za jakých podmínek. Navrhujeme jako konstruktivní řešení dalšího postupu požadavek v současném znění vypustit a zřídit mezirezortní pracovní skupinu za účasti MŽP, MPO, krajů, zástupců provozovatelů, případně dalších dotčených organizací, která by se tématu ohlašování výsledků kontinuálního měření věnovala a definovala technicky a ekonomicky realizovatelná řešení tak, aby byly naplněny záměry MŽP zároveň s možnými řešeními na straně průmyslu.

Tato připomínka je zásadní.

20. K § 6, odst. 7 (bod 21 návrhu novely)

Požadujeme upravit odstavec následovně: „(7) Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení **inspekci prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾** učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel **inspekci** oznámit **způsobem podle věty první** nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem. **V případě spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž je obtížné s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jejich provozování, především se jedná o záložní a špičkové zdroje, oznámit jednorázové měření v termínu podle věty první, je dostačující oznámení měření nejméně 1 pracovní den před provedením tohoto měření. V době odstávky integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností je ohlašovací povinnost považována za splněnou, je-li oznámení provedeno přímo inspekci.“**

Odůvodnění:

Záložní a špičkové spalovací stacionární zdroje jsou především provozovány ve vynucených případech, které lze obtížně předpokládat. Následný provoz těchto zdrojů nebývá souvislý a často trvá v řádech dnů, proto může být problematické oznámit provedení jednorázového měření emisí v termínu nejméně 5 pracovních dnů předem. Jelikož vyhláška § 3 odst. 8 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečištění a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, uvádí pro tuto kategorii zdrojů odlišnou možnost provádění četnosti jednorázových měření emisí, měl by být také umožněn specifický přístup k ohlášení měření prostřednictvím ISPOP.

Není jasné, jak se bude postupovat v době, kdy systém ISPOP bude mít odstávku, je ohroženo plnění ohlašovací povinnosti vinnou třetího subjektu.

Tato připomínka je zásadní.

21. K § 6, odst. 9 (bod 24 návrhu novely)

Požadujeme upravit navržený text následovně: „(9) Ministerstvo vyhláškou stanoví stacionární zdroje, u kterých se s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použije výpočet namísto měření, způsob, podmínky a intervaly zjišťování úrovně znečištění, rozsah, způsob a podmínky zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení, ohlašování a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečištění, způsob stanovení počtu provozních hodin a náležitosti ohlášení termínu provedení

jednorázového měření emisí. ~~Ministerstvo vyhláškou dále stanoví stacionární zdroje, pro které se vyžaduje stanovení průběžného sledování a zaznamenávání provozního parametru v povolení provozu, a rozsah, způsob a podmínky jeho stanovení.~~

Odůvodnění:

Není vhodné závazně stanovovat povinnost sledování a zaznamenávání provozního parametru pro účely kontroly správné funkce technologie ke snižování emisí pro určité skupiny stacionárních zdrojů. Např. aplikace této povinnosti ve vztahu k primárním opatřením snižování emisí NO_x (nízkoemisní hořáky, úprava spalovacího procesu apod.) by nebylo příliš smysluplné. Za vhodnější přístup k této problematice považujeme posouzení relevantnosti uložení takového opatření v každém konkrétním případě stacionárního zdroje, a to na základě posouzení krajského úřadu.

Tato připomínka je zásadní.

22. K § 9 (bod 25 návrhu novely)

Požadujeme legislativně ošetřit, aby v programech zlepšování kvality ovzduší byl zohledněn i přeshraniční vliv.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

23. K § 11, odst. 2, písm. c) (bod 29 návrhu novely)

Navrhujeme upravit celý zákon v souladu s ustanovením odstavce c)

(2) Krajský úřad vydává

a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,

b) vyjádření k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁴⁵⁾,

c) povolení provozu stacionárního zdroje ~~uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu~~ (dále jen „povolení provozu“).

Odůvodnění:

V bodě c je navrženo vypuštění uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, což může mít za následek, že všechny stacionární zdroje, i ty neuvedené v příloze č. 2 zákona, bude muset povolovat KÚ.

Viz i předchozí připomínky uvedené výše.

Tato připomínka je zásadní.

24. K § 11, odst. 7 (bod 32 návrhu novely)

Nesouhlasíme s nově vloženým textem.

Situace, kdy má být zpracována rozptylová studie by měly být jasně definovány – jistota investora. Investoři musejí mít jasno, kdy a jak budou muset vynaložit finanční prostředky.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

25. K § 12, odst. 1 (bod 34 návrhu novely)

Požadujeme novelizační bod 34 zcela vypustit a vrátit se k původnímu znění § 12 odst. 1.

~~„(1) Při vydání stanoviska, vyjádření, povolení provozu podle § 11 odst. 1 a 2, při změně povolení provozu, při územním plánování a při povolování záměru obsahujícího stacionární zdroj podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾ vychází orgány ochrany ovzduší a stavební úřad z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, a současně zohledňují rizika obtěžování zápachem. Orgány ochrany ovzduší dále při vydávání stanoviska, vyjádření, povolení provozu nebo při změně povolení provozu vychází za účelem ochrany ovzduší z minimálních vzdáleností mezi stacionárním zdrojem a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit a cíl snížení expozice v bodech 4 a 5 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.“~~

Odůvodnění:

Požadavek na povinné vyhodnocení minimálních vzdáleností mezi stacionárním zdrojem a stanovenými plochami v rámci změny povolení provozu stacionárních zdrojů nebo nového povolení provozu znamená zásadní legislativní nejistotu při provozování těchto zdrojů. Stávající úprava v zákoně je dle našeho pohledu dostatečná a zcela funkční. Mělo by být vždy dodrženo pravidlo, že pokud byl v území dříve stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 než plocha určená k bydlení, nebudou na tento zdroj kladeny další dodatečné požadavky v souvislosti s minimální vzdáleností od ploch určených k bydlení (případně jiných ploch vymezených v územním plánu). Aplikace minimálních vzdáleností by znamenala významný retroaktivní zásah do práv provozovatele stacionárního zdroje, který v současnosti plní stávající legislativní povinnosti, ale nově navrhované mu neumožní zdroj dále provozovat. Z pohledu provozovatelů stacionárních zdrojů dodávajících teplo do soustav zásobování tepelnou energií (SZTE) tento nový nástroj minimálních vzdáleností může vyústit až ve vydání stanoviska obsahující prohibitivní podmínky a k nemožnosti provozovat zdroj s plnými negativními důsledky pro zákazníky dotčené SZTE. Ustanovení by se tedy nemělo vůbec vztahovat na stacionární zdroje dodávající teplo do SZTE.

Tato připomínka je zásadní.

26. K § 12, odst. 4, písm. b) (bod 37 návrhu novely)

Požadujeme upravit navržený text následovně: „(4) Povolení provozu obsahuje zařazení stacionárního zdroje pod příslušný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu, povolenou celkovou kapacitu, povolený celkový výkon nebo povolený celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárního zdroje, a závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

a) specifické emisní limity,

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování, **včetně případně způsobu a podmínky průběžného sledování a zaznamenávání provozního parametru podle § 6 odst. 4 na základě posouzení krajského úřadu, pokud již nejsou stanoveny tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,**

Odůvodnění:

Navazujeme na připomínky uvedené výše.

Není vhodné závazně stanovovat povinnost sledování a zaznamenávání provozního parametru pro účely kontroly správné funkce technologie ke snižování emisí pro určité skupiny stacionárních zdrojů. Např. aplikace této povinnosti ve vztahu k primárním opatřením snižování emisí NOx (nízkoemisní hořáky, úprava spalovacího procesu apod.) by nebylo příliš smysluplné. Za vhodnější přístup k této problematice považujeme posouzení relevantnosti uložení takového opatření v každém konkrétním případě stacionárního zdroje, a to na základě posouzení krajského úřadu.

Tato připomínka je zásadní.

27. K § 12, odst. 4, písm. j) (bod 40 návrhu novely)

Požadujeme navržené písmeno vypustit.

~~„j) podmínky umístění, provedení nebo užívání stacionárního zdroje zajišťující ochranu ovzduší, včetně minimálních vzdáleností podle odstavce 1, pokud řízení o povolení provozu nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁴⁵⁾, nebo~~

Odůvodnění:

Dodržení minimálních vzdáleností, bude u stávajících zdrojů umístěných v městských aglomeracích nerealizovatelné a ve své podstatě takováto podmínka může znamenat ukončení provozu těchto zdrojů, včetně následných miliardových arbitrží vůči státu. Navrhujeme zcela vypustit tuto podmínku pro stávající zdroje a případné zavedení pro nové zdroje diskutovat v rámci Mezirezortní pracovní skupiny vedené MŽP.

Tato připomínka je zásadní.

28. K § 12, odst. 8 (bod 43 návrhu novely)

Požadujeme upravit navržený text následovně: „(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a, minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje a pozemní komunikace k úrovni znečištění podle § 11 odst. 3. **a minimální vzdálenosti mezi stacionárním zdrojem a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu včetně stanovení těchto ploch.**“

Odůvodnění:

Není zřejmé, na jakém základě budou minimální vzdálenosti mezi stacionárním zdrojem a stanovenými plochami stanoveny. Tato problematika by měla být spíše řešena v rámci povolovacího procesu při umísťování stacionárního zdroje na základě posouzení odborné osoby (např. v rámci rozptylové studie). Dále

viz připomínka výše, před zakotvením do zákona navrhujeme celou tuto oblast řádně prodiskutovat např. v rámci Meziřezortní pracovní skupiny.

Tato připomínka je zásadní.

29. K § 12a (bod 44 návrhu novely)

Nesouhlasíme s doplněním tohoto odstavce a požadujeme jeho vymazání.

Odůvodnění:

Jde o požadavek, který u provozovatelů povede k velkým finančním nákladům (za nový odborný posudek, za poplatek státní správě – viz úprava zákona 634/2004) a k administrativní zátěži. Odborný posudek se zhotovuje před stavbou, aby se mohlo posoudit, jaké maximální znečištění zdroj přinese. KÚ ihned stanoví podmínky, že výstavba musí proběhnout v souladu s projektem. Není tedy objektivní důvod k opětovnému zkoumání dopadu, když KÚ ví, jaké maximální znečišťování bude zdroj přinášet, a přesto ho povolí. Ke každému novému zdroji z hlediska povolení provozu ještě stanovuje podmínky jako např. provést měření emisí na zdroji, předložit výsledky na KÚ a ČIŽP. Dle našeho názoru je tedy zcela nadbytečné, aby, pokud má KÚ veškeré informace k dispozici, byl požadován ještě další posudek.

Dále není jasné, jak bude v praxi fungovat zohledňování postupného stárnutí a ztráty výkonnosti/účinnosti technologie při stanovování limitů. Není možné stanovit limit na základě posudku např. na novou technologii. Je třeba zajistit flexibilitu a možnost využít zákonného rozsahu. Příklad: (pokud by došlo na vypracování tohoto posudku) limit ze zákona je např. 10 mg/m³ TZL, na základě jednoho měření provozovatel naměří emisní koncentraci např. 3 mg/m³. Kraj bude mít možnost zpřísnit emisní limit, protože to bude mít na základě posudku podložené, byť garance dodavatele filtrační jednotky je na 10 mg/m³ TZL. Velmi skepticky se díváme na tento § jako celek. Bezprostředně hrozí snížení konkurenceschopnosti provozovatelů.

Tato připomínka je zásadní.

30. K § 13, odst. 2 (bod 45 návrhu novely)

Požadujeme navržený text upravit následovně: „(2) Krajský úřad, který povolení provozu vydal, může na žádost provozovatele stacionárního zdroje ~~nebo z moci úřední~~ povolení provozu změnit ~~nebo zrušit~~, nastala-li změna podmínek rozhodných pro vydání povolení provozu nebo pro stanovení závazných podmínek pro provoz podle § 12 odst. 4, byly-li zjištěny skutečnosti, které jsou rozhodné pro stanovení závazných podmínek pro provoz podle § 12 odst. 4., ~~a v případech podle § 38 odst. 1.~~“

Odůvodnění:

Vydaná rozhodnutí musí zaručovat svoji stálost a neměnnost a naplnění zásady víry ve správnost vydaných právních aktů. Správní orgán má nástroje kontrolní k dodržování podmínek rozhodnutí a sankční v případě jejich nedodržení. Nelze „odnímat“ vydaná povolení na základě blíže neurčených změn okolností, na jejichž vzniku se, s vysokou mírou pravděpodobnosti, provozovatel nepodílel a vystavovat držitele povolení dalším nejistotám a ekonomickým rizikům.

Zrušení povolení k provozu stacionárního zdroje by mělo být nadále umožněno jen v případě jeho dlouhodobého nevyužívání (zachování stávajícího stavu).

Tato připomínka je zásadní.

31. K § 13a (bod 45 návrhu novely)

Požadujeme v rámci nově navrženého § 13a odst. 2 a 3 zcela vypustit.

Odůvodnění:

K oběma uvedeným ustanovením zdůrazňujeme, že s účastenstvím v řízení jsou spojena významná práva, kterými by každý subjekt měl disponovat pouze v případě, že je to skutečně nezbytné pro ochranu důležitých zájmů a zároveň přiměřené z hlediska efektivního rozhodování správních orgánů. Toto není ani v jednom z uvedených případů naplněno.

K odst. 2

Jiná obec, než podle § 13a odst. 1 písm. b) návrhu, se může stát účastníkem řízení o povolení provozu nebo řízení o změně povolení provozu tehdy, pokud „*písemně oznámí příslušnému krajskému úřadu svůj záměr účastnit se tohoto řízení společně s popisem přímého dotčení kvality ovzduší na území obce provozem stacionárního zdroje*“.

Uvedená textace indikuje, že pro účastenství obce podle odst. 2 postačuje, aby tato obec odůvodnila, proč se považuje za dotčenou. Fakticky tedy jakákoliv obec může popsat svůj subjektivní dojem o dotčení kvality na jejím území a tento subjektivní dojem bude dostačující pro to, aby došlo k založení jejího práva být účastníkem řízení. Toto připouští i sama důvodová zpráva, když uvádí, že samotné dotčení bude řešeno až v rámci řízení – tedy poté, co bylo založeno právo obce stát se účastníkem řízení.

S účastenstvím v řízení jsou spojena četná významná práva, jako například právo nahlížet do spisu či právo podávat opravné prostředky proti vydanému rozhodnutí, včetně navazující aktivní legitimace k podání návrhu na zrušení rozhodnutí ve správním soudnictví. Tato práva jistě nemohou být založena na základě prostého přihlášení obsahujícího odborně nikterak nepodložený popis dotčení kvality ovzduší na území obce. S uvedeným návrhem tak nelze souhlasit.

K odst. 3

V daném případě se jedná o provozní povolení, kdy již došlo k závaznému umístění stacionárního zdroje, k povolení jeho realizace a případně i již k jeho realizaci a zahájení provozu (v případě řízení o změně povolení provozu). Předmětem řízení o povolení provozu jsou potom již velmi specifické a odborné otázky, u nichž nelze očekávat, že by byly předmětem zájmu široké veřejnosti zastoupené spolky. Lze naopak očekávat, že by účast takových spolků mohla mít obstrukční potenciál tam, kde tyto spolky neúspěšně brojily proti umístění a realizaci stacionárního zdroje. S uvedeným návrhem tak ani v této části nelze souhlasit.

Tato připomínka je zásadní.

32. K § 13b, odst. 1

Tento odstavec požadujeme vymazat, nebo doplnit do § 11 odst. 2, písm. c), jakým způsobem se žádá o povolení k provozu stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2.

MŽP navrhuje text: „**V pochybnostech, zda se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, rozhoduje příslušný krajský úřad na základě žádosti nebo z moci úřední. Rozhodne-li krajský úřad o tom, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je provozovatel povinen podat žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 30 dní ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.**“

Odůvodnění:

Tento odstavec je v rozporu s §11 odst. 2 písm. c, kde je jednoznačně stanoveno, že krajský úřad vydává povolení provozu stacionárního zdroje, tzn. jak uvedeného, tak neuvedeného v příloze č. 2, tzn., že provozovatel podává vždy žádost na krajský úřad.

Tato připomínka je zásadní.

33. K § 13b (bod 46 návrhu novely)

Požadujeme upravit text následujícím způsobem: „**(2) V pochybnostech, zda se jedná o ~~stacionární zdroj používaný~~ stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, rozhoduje příslušný krajský úřad na základě žádosti provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední. Rozhodne-li krajský úřad o tom, že se nejedná o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, a současně se bude jednat o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je provozovatel povinen podat žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.**“

Dále v návaznosti požadujeme doplnit do § 13b nový odstavec 4 v následujícím znění:

„(4) Účastníkem řízení podle odstavce 1 a 2 je pouze žadatel.“

Odůvodnění:

Dle současné právní úpravy je stacionární technická jednotka používaná pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů (dále také jen jako „jednotka k výzkumu“) zcela vyloučena z pojmu stacionárního zdroje podle § 2 písm. e) zákona (viz i připomínka výše).

Návrhem má dojít ke zrušení této výjimky a nově by tedy měla taková jednotka k výzkumu být stacionárním zdrojem. To mimo jiné znamená, že taková jednotka k výzkumu by vyžadovala mj. povolení provozu stacionárního zdroje, tedy že by její provozovatel musel projít celým povolovacím procesem podle zákona pro tuto jednotku, se všemi nově zakotvovanými náležitostmi (dále též v připomínkách níže).

Z hlediska ochrany životního prostředí se jeví jako kontraproduktivní, aby docházelo k navýšování administrativní zátěže v souvislosti s výzkumem, vývojem a zkoušením nových výrobků a procesů, když jsou to právě tyto výrobky a procesy, které umožňují další posun k environmentálně šetrnějším postupům.

Sám předkladatel k tomuto v důvodové zprávě uvádí, že cílem nyní rušené výjimky bylo „nezatížit nadbytečně řadou povinností ty zdroje, které nejsou typickou průmyslovou činností, nýbrž se jedná o vědecká a výzkumná zařízení sloužící pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů“. S takovým cílem se zcela ztotožňujeme. Předkladatel od tohoto cíle však v návrhu fakticky upouští, jak je popsáno výše, přičemž takto činí z důvodu tvrzené obtížnosti kontroly a dozorové pravomoci správních orgánů vůči takovým jednotkám k výzkumu. Navržené úplné zrušení předmětné výjimky se vzhledem k tomuto cíli jeví jako zcela nepřiměřené.

V souvislosti s požadavkem na zachování předmětné výjimky dále požadujeme upravit text navrženého ustanovení § 13b odst. 2 tak, aby bylo zachování výjimky odpovídajícím způsobem reflektováno.

Dále považujeme za nezbytné, aby došlo též k úpravě účastenství v řízení o rozhodování v případě pochybností, a to tak, že účastníkem bude pouze žadatel, jelikož pouze jeho práva budou (mohou být) rozhodnutím v této věci skutečně dotčena.

Tato připomínka je zásadní.

34. K § 13b (bod 46 návrhu novely)

Požadujeme prodloužení lhůty na podání žádosti o povolení provozu na nejméně 90 dní nebo výjimku z § 11 odst. 6 pro tyto zdroje (povinnost předkládání odborného posudku).

(1) V pochybnostech, zda se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, rozhoduje příslušný krajský úřad na základě žádosti nebo z moci úřední. Rozhodne-li krajský úřad o tom, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je provozovatel povinen podat žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 30 dní ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) V pochybnostech, zda se jedná o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, rozhoduje příslušný krajský úřad na základě žádosti provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední. Rozhodne-li krajský úřad o tom, že se nejedná o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, a současně se bude jednat o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je provozovatel povinen podat žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.“

Odůvodnění:

V § 13b je stanovena lhůta pro podání žádosti o vydání povolení provozu 30 dní ode dne právní moci rozhodnutí o zařazení zdroje. Současně podle § 11 odst. 6 je žadatel povinen předložit k řízení o vydání nebo změně povolení provozu odborný posudek či rozptylovou studii. Pro zajištění zpracování posudku je lhůta 30 dní nedostatečná. Ad rozptylová studie - viz připomínky výše.

Tato připomínka je zásadní.

35. K § 14 (bod 47 návrhu novely)

Požadujeme ustanovení dopracovat tak, aby bylo již v rámci zákonné úpravy zajištěno, že v důsledku stanovení nízkoemisní zóny nedojde k omezení dopravní obsluhy provozů, areálů a obdobných zařízení silničními motorovými vozidly.

Například se tedy může jednat o vložení nového odstavce v následujícím znění:

„(x) Omezení provozu silničních motorových vozidel v nízkoemisní zóně se nevztahuje na silniční motorová vozidla, jejichž vjezd do nízkoemisní zóny je nezbytný k zajišťování dopravní obsluhy provozu, areálu či jiného obdobného zařízení.“

Odůvodnění:

Považujeme za nezbytné, aby již zákonná úprava garantovala ochranu práv provozovatelů nejrůznějších provozů, areálů a obdobných zařízení, které by se nacházely na území, na němž by obec vyhlásila nízkoemisní zónu. Jedná se o ochranu právní jistoty takových provozovatelů a práv, která nabyli v dobré víře.

Tato připomínka je zásadní.

36. Za § 14a vložit nový § 14b – návrh na zavedení nízkoemisních zón pro spalovací stacionární zdroje

Požadujeme za § 14a vložit nový § 14b následujícího znění:

„§ 14b Nízkoemisní zóny pro spalovací stacionární zdroje

(1) Rada obce může za účelem zlepšení kvality ovzduší stanovit na svém území nebo jeho části požívající zvláštní ochrany nařízením obce zónu se zákazem zřizování spalovacích stacionárních zdrojů na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, které slouží jako zdroje tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a které nejsou navrženy rovněž pro přímé vytápění místa instalace (dále jen „nízkoemisní zóna pro spalovací stacionární zdroje“).

(2) Podmínkou stanovení nízkoemisní zóny pro spalovací stacionární zdroje podle odstavce 1 je, aby v daném území bylo možné zajistit vytápění a ohřev teplé vody využitím tepla z jiných než spalovacích stacionárních zdrojů.

(3) Územím požívající zvláštní ochrany se pro účely tohoto zákona rozumí:

- a) území požívající statut lázeňského místa,**
- b) území prohlášené památkovou rezervací nebo zónou nebo**
- c) vymezené v územním plánu obce jako plocha bydlení.**

(4) V nařízení obce se stanoví území obce, na kterém je stanovena nízkoemisní zóna pro spalovací stacionární zdroje. Účinnost nařízení obce lze stanovit nejdříve 12 měsíců ode dne jeho vyhlášení. Obec informuje ministerstvo o přijetí nařízení obce podle odstavce 1 nejpozději do jednoho měsíce ode dne jeho vyhlášení.“.

Odůvodnění:

Současná právní úprava obcím prakticky neumožňuje na jejich území regulovat zřizování nových stacionárních spalovacích zdrojů, což je zásadní problém zejména pro lázeňská města, ale také pro historická centra měst, kam jezdí turisté za rekreací a nepřejí si být obtěžováni kouřem ze stacionárních spalovacích zdrojů a pochopitelně také v obytných zónách. V některých případech tak dochází ke zhoršování kvality ovzduší, zatímco by bylo možné využít zdroje tepla, které nejsou stacionárními spalovacími zdroji jako například připojení na soustavu zásobování tepelnou energií, tepelná čerpadla apod.

Navrhovaná úprava umožní obcím na území požívajícím zvláštní ochrany, kterými jsou území požívající statut lázeňského místa, území prohlášené památkovou rezervací nebo zónou nebo vymezené v územním plánu obce jako plocha bydlení zakázat zřizování stacionárních spalovacích zdrojů. Důsledkem přijetí navrhované

úpravy budou jasně vymezená pravidla pro vlastníky staveb ohledně způsobu vytápění objektů a postupné zlepšování kvality ovzduší.

Tato připomínka je zásadní.

37. K § 16, odst. 2 (bod 58 návrhu novely)

Požadujeme upravit § 16 odst. 2 následovně: „(2) Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾, že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj k tomuto zákonu **přímo použitelného předpisu Evropské unie⁴⁸⁾ a že není určen ke spalování pevných fosilních paliv nebo ke kombinovanému spalování pevných fosilních paliv s jiným palivem.**“

Odůvodnění:

Souhlasíme se zákazem uvádění na trh od 1. 1. 2025 kotlů do 300 kW na pevná fosilní paliva. Tento plánovaný zákaz, jak je nyní formulován, by bylo nicméně možné jednoduše obejít instalací kombinovaného spalovacího zdroje (např. uhlí a biomasa). Proto navrhuje doplnění zákazu i o tyto kombinované spalovací zdroje.

Tato připomínka je zásadní.

38. K § 17a, odst. 3

Požadujeme povinnost spadající na zahraniční výrobce ošetřit jinak.

Navrhovaný text:

(3) Údaje podle odstavce 2 do databáze odborně způsobilých osob vkládá a aktualizuje výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který byl k tomuto účelu registrován ministerstvem. **Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit do databáze údaje podle odstavce 2 do 30 dnů od udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny, a provést v databázi změnu údajů podle odstavce 2 do 30 dnů ode dne jejich změny. Pokud takto výrobce ve stanovené lhůtě neučiní, může údaje podle odstavce 2 do databáze vložit nebo jejich změnu v databázi provést ministerstvo.**

Odůvodnění:

Bude dálkový přístup zajištěn zahraničním výrobcům? – obáváme se, že v tomto případě bude problém (nejen jazykový) s naplňováním tohoto požadavku, jak se ministerstvo dozví, jaké údaje vložit?

Tato připomínka je zásadní.

39. K § 20, odst. 2

Požadujeme vložit nový novelizační bod v následujícím znění:

V § 20 odst. 2 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a vkládá se písmeno h), které zní:

„h) využitím obnovitelného vodíku v procesech souvisejících s rafinací ropy kapalného a plynného paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu, je-li využito jako meziprodukt pro výrobu

i) neobnovitelných paliv nebo

ii) biopaliv, pokud snížení emisí skleníkových plynů dosažených využitím kapalného a plynného paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu není zohledněno ve výpočtu pro snížení emisí skleníkových plynů využitím těchto biopaliv.“

Odůvodnění:

Výčet je nezbytné aktualizovat též o další srovnatelně kvalitní možnost splnění povinnosti dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty podle § 20 zákona. Tímto doplněním bude zajištěna větší flexibilita při plnění povinnosti dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty podle § 20 zákona.

Tato připomínka je zásadní.

40. K § 20b, odst. 1

Požadujeme číslo „1“ nahradit číslem „4,5“.

Platné znění s vyznačením požadované změny: „ (1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost snížení emisí skleníkových plynů podle § 20 odst. 1 plnit i zohledněním snížení emisí z těžby dosaženého v příslušném kalendářním roce v kterékoli zemi, a to až do výše **± 4,5 %** základní hodnoty produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty.

Odůvodnění:

Jedním z cílů návrhu je též reagovat na nedostatky současné právní úpravy. Nad rámec připomínek k samotnému obsahu návrhu uplatňujeme též další připomínky, které lze zařadit právě do této kategorie.

Považujeme za nezbytné, aby došlo ke změně ustanovení § 20b, které se váže k povinnosti dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty snížit emise skleníkových plynů o 6 %. Tato povinnost je zakotvena v tzv. směrnici o kvalitě paliva (Fuels Quality Directive) ve znění směrnice 2009/30/ES.

Zákon o ochraně ovzduší v § 20b umožňuje plnit tento cíl 6 % také zohledněním snížení emisí z těžby. Emise z těžby jsou definovány jako všechny emise skleníkových plynů, ke kterým dochází předtím, než surovina pro palivo vstoupí do rafinérie nebo zpracovatelského závodu. Projekty snižující tyto tzv. upstream emise v jakékoli zemi v Evropské unii nebo mimo ni mohou generovat **upstream emission reduction**, tedy snížení emisí z těžby („UER“).

Plnění cíle snížení emise skleníkových plynů prostřednictvím UER je podle platné právní úpravy možné pouze do výše 1 %.

a) Z hlediska důvodů pro zavedení stropu 1 %

Dovolíme si zde stručně připomenout historii zakotvení tohoto stropu 1 % do zákona o ochraně ovzduší. Ustanovení § 20b bylo do zákona vloženo jeho novelou č. 172/2018 Sb. jako součást komplexní novely zejména části čtvrté zákona. V návrhu této novely do mezirezortního připomínkového řízení nebyl uvedený strop 1 % vůbec zakotven, tedy zohlednění UER bylo navrženo bez omezení. V tomto znění novela zůstala i po mezirezortním připomínkovém řízení a též po jejím projednání a schválení vládou. **Lze tedy učinit dílčí**

závěr, že předkladatel ustanovení § 20b, veškerá připomínková místa ani Legislativní rada vlády neshledali při přípravě novely zakotvení jakéhokoliv stropu pro zohlednění UER jako potřebné.

Strop 1 % byl do novely vložen až na základě pozměňovacího návrhu při jejím projednávání v Poslanecké sněmovně PČR. Tento pozměňovací návrh vzešel z usnesení zemědělského výboru ze dne 14. 3. 2018. Zemědělský výbor tento pozměňovací návrh uplatnil **s cílem podpory biopaliva.**

Při projednávání novely ve třetím čtení byl tento pozměňovací návrh prezentován jako „tzv. zastropování zamezení přeprodávání emisních povolenek ze zahraničí“ **a na základě tohoto představení byl následně schválen.**

Z výše popsaného vyplývá, že uvedený strop 1 % byl zakotven zejména za účelem zásadního upřednostnění využití biopaliva jako nástroje pro snižování emisí skleníkových plynů. Tato úprava vzešla nikoli z původního odborného návrhu předkladatele, nýbrž byla předmětem politického rozhodnutí zákonodárce. Takové politické rozhodnutí bude vždy nutně vyplývat z okolností v době, kdy bylo učiněno. **V tuto chvíli uplynulo již více než 5 let od doby, kdy byl strop 1 % zakotven. Jsme tedy přesvědčeni, že je nezbytné přehodnotit vhodnost a relevanci předmětného ustanovení s ohledem na aktuální okolnosti.**

Zejména poukazujeme na skutečnost, že **nárůst cen paliv v ČR** je jedním z velmi aktuálních problémů, které se v současné době řeší. Současný strop 1 % v praxi znamená, že ve zbytku musí být výše uvedený cíl 6 % dle § 20 zákona plněn využitím biopaliva – tedy způsobem, který obvykle bude finančně náročnější, než využití UER. **Zvýšení zastropování na 4,5 %, jak navrhuje, tak má skutečný potenciál jako opatření pro snížení cen paliv v ČR o desítky haléřů.**

Navrhovaná změna nebude mít negativní dopad na státní rozpočet.

b) Z hlediska evropského práva

Směrnice o kvalitě paliva umožňuje, aby členské státy v rámci své vnitrostátní úpravy samy stanovily, do jaké míry lze UER využívat. Směrnice dává možnost flexibilního využívání a kombinování různých nástrojů pro snižování emisí skleníkových plynů – UER, biopalivo, elektřina pro dopravu a další – a stanoví podmínky, za nichž takto lze činit.

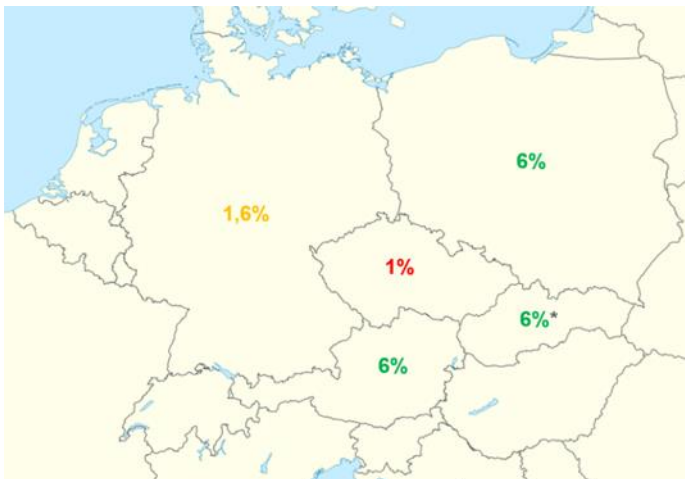
Zvýšení uvedeného stropu 1 % na 4,5 % je tedy v plném souladu se směrnicí o kvalitě paliva i s dalšími evropskými právními předpisy, které v této oblasti na směrnici navazují.

c) Z hlediska praxe sousedních států

Většina členských států EU využití UER vůbec neomezuje.

Taková omezující opatření pro UER, jako v ČR, nejsou v platnosti v žádné z okolních zemí:

*Objemová povinnost pro biosložky na Slovensku částečně omezuje použití UER – strop však neexistuje. K tomuto je třeba dodat, že výše uvedený strop v Německu byl zaveden v roce 2021 spolu s velmi restriktivním a ambiciózním cílem snížení emisí skleníkových plynů. Situaci v Německu však nelze srovnávat se stavem v České republice, neboť v Německu je toto opatření kombinováno se zásadní podporou elektromobility. Uvedený strop 1 % pro využití UER v praxi znamená, že ve zbytku je výše uvedený cíl 6 % plněn využitím biopaliva.

a) Z hlediska ochrany životního prostředí

Navržená změna nebude mít negativní dopad na realizaci klimatické politiky a ochranu životního prostředí jako celku.

Projekty UER jsou odborně posuzovány a ověřovány v souladu s mezinárodními technickými normami ISO. Těmito odbornými postupy je zajištěno, že UER co nejpřesněji odráží skutečné snížení emisí vzniklých při těžbě. **Zákonem (a směrnici) požadované ověření provádí autorizované osoby, jejichž autorizaci uděluje Ministerstvo životního prostředí.** Uvedené předpisy, normy a postupy tak zajišťují, že UER jsou účinným nástrojem pro snižování emisí skleníkových plynů. Jak je uvedeno výše, samotná směrnice o kvalitě paliva staví UER za splnění stanovených podmínek naroveň jiným nástrojům využitelným pro snižování emisí skleníkových plynů.

Je tak nepochybné, že projekty UER přináší skutečné snížení emisí skleníkových plynů. Větší využití UER tak nebude mít negativní dopad na životní prostředí.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti tedy shrnujeme:

- Zvýšení stropu pro využití UER je souladné se směrnici o kvalitě paliva a dalšími předpisy evropského práva
- Navrhovaná změna má oporu v praxi množství členských států EU, včetně států, které s ČR bezprostředně sousedí
- Navrhovaná změna nemá negativní dopady na realizaci klimatické politiky a ochranu životního prostředí jako celku
- Navrhovaná změna má potenciál pro snížení cen paliv v ČR o desítky haléřů
- Navrhovaná změna nemá negativní dopady na státní rozpočet

Tato připomínka je zásadní.

41. K § 25, odst. 3, písm. n)

MŽP navrhuje: „n) nepředloží inspekci protokol o jednorázovém měření emisí do 90 dnů ode dne jeho provedení podle § 17 odst. 3 písm. h),

Znění účinné ode dne nabytí účinnosti zákona (1. 7. 2024) do 31. 12. 2025

Svaz průmyslu požaduje, přepracovat znění odkazu a do zákona znovu povinnost předložit do 90 dnů od měření znovu doplnit, jelikož v novém znění zákona byla všude vymazána. Navíc znění zákona neodpovídá závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace, kde se hovoří, že ohlašování jednorázového měření emisí (§ 6 odst. 4 a 7) provádějí přímo autorizované osoby provádějící měření, což není v §6 odst.. 4 a 7 zmíněno.

Odůvodnění:

§ 17 odst. 3 písm. h) zní v návrhu zákona takto:

h) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

Účinnost od 1. 1. 2026 do 31. 12. 2027

h) průběžně zaznamenávat a vyhodnocovat výsledky kontinuálního měření emisí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a ohlašovat je prostřednictvím informačního systému kvality ovzduší v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

Účinnost od 1. 1. 2028

Není možné pokutovat provozovatele zařízení za nepředložení protokolu z jednorázového měření, když paragraf, na který se odkazuje, o jednorázovém měření vůbec nehovoří.

Tato připomínka je zásadní.

42. K § 34, odst. 2, písm. b) (bod 123 návrhu novely)

Požadujeme následující úpravu:

„b) vypracovat protokol o měření podle § 6 odst. 4 nebo 5 a ohlásit údaje z měření uvedené v protokolu do ~~60~~ **90** dnů od provedení měření prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾,“.

Navíc, pokud má být zaveden nový systém elektronického ohlašování, je před jeho zpuštěním nezbytné provést důkladné prověření a řádně ho zatížit nikoliv desítkami, ale stovkami ohlášení (odeslání). Je to nutné z preventivních důvodů, tj. aby při ostrém provozu nedocházelo k jeho zasekávání z přetížení (zkušenosti se stávajícím systémem ohlašování). Je nutné jasně definovat a popsat tento navrhovaný systém a specifikovat platformu (datové rozhraní/standard), která bude pro toto „ohlašování“ použita. Musí být rovněž zaručeno, že toto rozhraní bude stabilní, tj. nebude se často měnit (nejdříve po 4 letech od zavedení).

Odůvodnění:

Zasílat (dle návrhu zákona „ohlašovat“) protokoly z měření bude povinnost nikoli provozovatele (jak tomu je dosud), ale autorizované osoby (měřicí skupiny), termín se navíc zkrátí z 90 na 60 dnů. Zkrácení ohlašovací lhůty však neodráží reálné časové možnosti analýz a následného ohlašování, neboť u některých látek typu

PCDD/F – i s ohledem na počet akreditovaných laboratoří, které tyto analýzy mohou provádět – trvá analýza poměrně dlouhou dobu (60 dnů je dle naší dosavadní praktické zkušenosti zcela na hraně proveditelnosti). Je tedy vhodné zachovat původní termín 90 dní. Tuto úpravu je pak zapotřebí provést i v dalších relevantních částech novely.

Tato připomínka je zásadní.

43. K § 34 odst. 2, písm. b) (bod 123 návrhu novely)

Požadujeme ponechat povinnost autorizované osoby předat protokol objednateli v elektronické podobě povinnost a povinnost ohlašovat údaje z měření doplnit jako povinnost provozovatele zdroje do § 17 odst. 3 písm. h)

Novelizovaný text, kterého se připomínka týká, návrh na úpravy viz předchozí připomínka: **„Povinnost autorizované osoby ohlásit údaje z měření uvedené v protokolu do 60 dnů od provedení měření prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu.“**

Odůvodnění:

Toto ustanovení znemožňuje objednavateli, tj. provozovateli zdroje kontrolu protokolu. Např. správnosti údajů o provozu zdroje, hodnocených emisních limitů apod.

Tato připomínka je zásadní.

44. K § 34, odst. 2, písm. b)

Dotaz - Jak bude chráněno zneužití integrovaného systému předávání dat o zdrojích? Kdo ponese sankci v případě, že výsledky měření autorizovaná firma neodevzdá včas nebo chybně?

Předávání protokolů do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností má za povinnost autorizovaná osoba a to do 60 dnů od měření. V současné době dle platného zákona č. 201/2012 Sb. má tuto povinnost provozovatel ZZO v to v termínu do 90 dní od vlastního měření emisí (§17, odst. 3, písm. h). Tomu předchází povinnost autorizované osoby, která dle § 34, odst. 2 písm. a) je povinna vypracovat protokol o měření a ten do 60 dnů od provedení měření předat objednateli v elektronické podobě. Prakticky se jedná o zkrácení lhůty pro odevzdání protokolů o 30 dní. Povinnost odevzdávat protokoly z měření emisí by měla zůstat dle našeho názoru na provozovateli, protože měření platí provozovatel a naměřená data jsou jeho vlastnictvím a hlavně odpovídá za plnění limitů na svých zdrojích. Aktuálně může autorizovaná osoba předat data z měření pouze na vyžádání ČIŽP a Ministerstva.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

45. K § 40 (bod 125 návrhu novely)

Požadujeme v novelizačním bodě upravit § 40 odst. 7 následovně:

„(7) Cena podle § 14 odst. 5 věty čtvrté ~~a sazby uvedené v příloze č. 9 k tomuto zákonu pro rok 2025 a dále~~ se každoročně zvyšuje o procentuální nárůst spotřebitelských cen za domácnosti celkem, pokud dojde k nárůstu úhrnného indexu spotřebitelských cen za domácnosti celkem, zjištěného z údajů Českého statistického úřadu za období od posledního zvýšení o více než 5 %, a zaokrouhuje se na celé koruny nahoru. Ministerstvo zveřejní aktuální nejvyšší přípustnou výši ceny vždy nejpozději k 31. lednu způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

Odůvodnění:

Nesouhlasíme s doplněním inflační doložky k navýšené sazbě poplatků za znečišťování od roku 2025 a dále. Navýšení navrhované ze strany MŽP by znamenalo dodatečné náklady pro znečišťující zdroje na úrovni cca 110 mil. Kč/ročně a to v rámci probíhající energetické krize, kdy je třeba prostředky směřovat právě do potřebné transformace k nízkouhlíkové energetice v souladu s požadavky EU legislativy. Tyto zvýšené náklady budou promítnuty do ceny produkce a tedy do cen elektřiny a tepla pro odběratele tepláren (nízkopříjmové domácnosti, služby, nemocnice atd.). Zároveň je třeba poznamenat, že tyto poplatky jsou z logiky věci pouze dodatečnou daní z provozování stacionárních zdrojů, protože tyto zdroje samozřejmě musí plnit požadavky dané platnou legislativou ochrany ovzduší (zejména emisní limity a stropy) a jako takové by měly být poplatky spíše zrušeny jako nadbytečné než dále posilovány. Inflační doložka dále zvyšuje tyto dodatečné náklady pro provozovatele stacionárních zařízení. Navázání na index spotřebitelských cen za domácnosti je navíc zcela nevhodné v případě průmyslových zařízení. Tyto poplatky také porušují princip „znečišťovatel platí“, protože se vztahují pouze na stacionární zdroje, u kterých celková výše poplatků za poplatkové období činí nejméně 50 000 Kč. Zdroje s nižší celkovou výší poplatků jsou od poplatku zcela osvobozeny, což dodatečně deformuje konkurenční prostředí na trhu s teplem. Dále upozorňujeme, že se tématu zvýšení poplatků za znečišťování vůbec nevěnuje RIA, což je dle našeho názoru v rozporu s legislativními pravidly, protože dopady této úpravy jsou velmi podstatné (podstatnější než řada jiných, kterým se RIA podrobně věnuje).

Tato připomínka je zásadní.

46. K Čl. II Přechodná ustanovení odst. 6 a 7

Požadujeme doplnit přechodná ustanovení následovně:

Povolání provozu stacionárních zdrojů vydaná dle zákona č. 201/2012 Sb. ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zůstávají nadále v platnosti.

Stacionární zdroje, které byly přede dnem účinnosti tohoto zákona stacionárním zdrojem neuvedeným v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb. ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a současně byly uvedeny do provozu přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou považovány nadále za stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 tohoto zákona.

Odůvodnění:

Navrhovaná právní úprava by měla reflektovat právní stav věci vzniklý přede dnem účinnosti zákona. Navrhovaná přechodná ustanovení porušují zásadu na legitimní očekávání stability právního prostředí a víry

v zákonnost a správnost vydaných rozhodnutí orgánů veřejné moci. Jedná se zejména o zařízení, která nejsou předmětem integrovaného povolení, tj. těch, které mají jednorázové povolení platné z doby, kdy byly spuštěny.

Nadto upozorňujeme, že účinností zákona o jednotném environmentálním stanovisku budou krajské úřady zatíženy další agendou. Nutnost „přepovolování“ již povolených zdrojů povede k dalšímu nárůstu agendy, který v konečném důsledku způsobí další průtahy u nově podávaných žádostí. Jak již bylo v textu uvedeno, apelujeme na skutečnost, že Česká republika vykazuje extrémně dlouhé lhůty k vyřizování povolení záměrů, přičemž v rozporu s Programovým prohlášením vlády každá další novelizace situaci zhoršuje. Navrhovaná úprava je i v rozporu s návrhy na konsolidaci veřejných financí a zeštíhlení státu.

Tato připomínka je zásadní.

47. K příloze č. 2

Požadujeme uvést, zda změna terminologie v názvu ZZO je důvodem jejich přepracování nebo zda stačí změnu názvu kategorie zdroje provést, až v případě aktualizace provozního řádu.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

48. K příloze č. 2

Nesouhlasíme s rozšířením požadavku na rozptylové studie u zdrojů s kódem 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 3.1 pro zdroje do 5 MW. Viz i předchozí připomínky.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

49. K příloze č. 2 (bod 127 návrhu novely)

Nesouhlasíme s navrženým snížením limitů na polovinu, zejména v případě bodu 11.1 a 11.2, minimálně dokud nebude toto snížení řádně odůvodněno, viz odůvodnění níže.

Odůvodnění:

Důvodová zpráva na str. 90 uvádí: „Pro tyto kódy je dále navrženo snížení emisní prahu pro TZL a SO₂ z toho důvodu, že předpokládáme snížení obecných emisních limitů.“

1) Jaký důvod vedl MŽP ke snížení obecného emisního limitu? Není z našeho pohledu dostatečně vysvětlen důvod snižování obecných emisních limitů, a proto nepovažujeme za odůvodněné snižovat práh pro zdroje a tím provozovatelům zvyšovat administrativní zátěž. V odůvodnění dále není vysvětleno, jak konkrétně snížení obecného emisního limitu koresponduje s emisním prahem pro zařazení zdroje.

2) Proč při výpočtu MŽP uvažuje o jednosměnném provozu? Pokud má provozovatel zdroj (i nevyjmenovaný), snaží se tento zdroj využít na maximum, aby se mu co nejdříve vrátila počáteční investice. Co tedy vede MŽP k tomuto závěru, že využije pouze jednosměnný provoz (2 000 hodin/rok)?

3) V tabulce je zmíněn i hmotnostní tok (např. TZL >1250 g/h). Jak k tomuto MŽP došlo a jak tento práh souvisí s obecným emisním limitem? Na základě jakých průtoků vzdušiny (a proč) byl zvolen zrovna tento průtok? Rozdílné zdroje filtrační jednotky mají rozdílné množství prosávané vzdušiny.

Tato připomínka je zásadní.

50. K části přílohy č. 2 (bod 127 návrhu novely)

Požadujeme přejmenovat kód 6.2. na **Výroba halogenovaných organických látek jinde neuvedených**.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

51. K části přílohy č. 2 bodu 12.1

Bod 12.1. zní: „Manipulace se sypkými materiály včetně jejich skladování na otevřených plochách jinde neuvedené s celkovou projektovanou plochou deponií 3000 m² a vyšší s výjimkou stavenišť“. V rámci znění tohoto bodu není zřejmé, co se myslí pojmem „materiál“, tzn., zda se může jednat rovněž o odpad sypké konzistence.“

Požadujeme definovat pojem „materiál“. Toto je sice částečně vysvětleno v důvodové zprávě, která ale není právně závaznou součástí zákona, tj. bylo by vhodnější definovat toto přímo v textu zákona.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

52. K části přílohy č. 2 (bod 127 návrhu novely)

V rámci přílohy č. 2 je obecně žádoucí **doplnit dolní kapacitní prahy u kategorií**, u kterých nejsou stanoveny.

Odůvodnění:

Jejich absence může vést k tomu, že by jako vyjmenovaný zdroj měly být kategorizovány například galvanické procesy pokovení ve zlatnických dílnách, kde pracují s objemem lázní v řádu litrů a odsávací ventilátor má menší výkon, než chladič ventilátor v PC.

Tato připomínka je zásadní.

53. K příloze č. 4, část B, bod 1 (bod 128 návrhu novely)

Navazujeme na předchozí připomínky a zásadně nesouhlasíme s rozšířením povinnosti kontinuálního monitoringu emisí pro další zdroje spadající pod závěry o BAT, v nichž pro takové zdroje není zavedena povinnost kontinuálního monitoringu.

Proto např. z hlediska závěrů BAT pro výrobu železa a oceli požadujeme z požadavků na KME odstranit:

Bod 1.6 – kontinuálně měřit maximálně NO_x

Bod 1.8

Bod 1.11

Bod 1.13

Bod 1.14

Požadavky na kontinuální monitoring zde obecně vymezuje BAT14.

Připomínka se týká i dalších odvětví, které také požadujeme odstranit.

Např. bod 1.17 stacionární zdroj, kterým je pecní agregát pro výrobu neželezných kovů o projektované kapacitě tavení větší než 4 t za den a větší u olova a arzenu nebo 20 t za den u ostatních kovů pro tuhé látky. V důvodové zprávě je uvedeno, že pod bod 1.17 spadá celkem 9 zdrojů znečišťování ovzduší, které celkově emitují 2,2 t TZL (průměrně 0,2 t TZL/zdroj). Považujeme požadavek na instalaci kontinuálního měření emisí TZL za neoprávněný. Jde o sledování poměrně nízkého vlivu zdrojů na znečišťování ovzduší s vynaložením nepřiměřených provozních nákladů.

Odůvodnění:

Požadujeme, aby byla legislativa ČR v tomto ohledu shodná s legislativou EU (závěry o BAT), kde je jasně definován seznam zdrojů, které mají povinnost provádět KME. V rámci EU musí být zachovány stejné podmínky pro provozovatele, jinak by se jednalo o bezprecedentní zhoršení konkurenceschopnosti českých firem ve srovnání s ostatními zeměmi EU i mimo ni. V jednotlivých firmách by se totiž často jednalo o investice v řádech několika desítek milionů Kč na vybudování nebo rozšíření stávajícího systému KME a další každoroční milionové náklady pro zajištění provozu systému KME, včetně ověřování a kalibrace. Navíc, u většiny nově definovaných zdrojů s povinností KME se emise pohybují okolo 1-2 t TZL/rok/zdroj. KME zde tedy zcela postrádá smysl. Přitom dle bodu 1.24 Přílohy 4 musí být vybaveny systémem KME zdroje, které produkují emise v řádu 100 t TZL/rok/zdroj a více, což je legitimní hranice. Nerozumíme tedy tomuto odlišnému přístupu, který z našeho pohledu bez reálného zdůvodnění (viz níže) vybírá pro povinnost KME specifické zdroje hluboko pod touto hranicí (roční emise TZL 1-15 t, tedy řádově nižší), navíc nad rámec požadavků vyplývajících ze závěrů o BAT. Případné rozšíření výčtu zdrojů vybavených KME v zákoně by tedy mělo být založené právě na závěrech z BAT, přičemž současně lze zvážit použití KME v závislosti na hmotnostním toku a typu emisí, jak to rovněž uvádí samotné závěry o BAT. Pro případné další rozšíření KME tedy navrhuje využití platného postupu dle nyní navrženého bodu 1.24 v Příloze 4, část B. To je dle našeho názoru naprosto transparentní a legitimní postup odpovídající požadavkům dle IED a závěrům o BAT.

Důvodová zpráva uvádí, že v případě pánvových pecí požadují KME závěry o BAT pro výrobu železa a oceli. To ovšem není pravdivé tvrzení.

Důvodová zpráva rovněž uvádí (od str. 92), že tyto zdroje s navrhovanou povinností KME byly identifikovány jako významné v plánu snižování emisí. To rovněž není pravdivá informace, neboť v tomto plánu byl pouze identifikován daný proces (tj. např. výroba železa a oceli), nikoliv však konkrétní zdroje.

Další stránkou věci je to, že návrh zákona současně požaduje systém KME nebo jeho doplnění u zdrojů, které spalují plynná paliva (např. ohřívače větru na VP, otopy koksárenských baterií). Přitom pro tato plynná paliva (koksárenský a vysokopecní plyn) platí jasné podmínky a povinnosti, které jsou dané legislativou, viz např. obsah TZL do 10 mg/m³, odsíření koksárenského plynu, atd.), tedy tato povinnost je již zavedena a šlo by o dublování KME.

Tato připomínka je zásadní.

54. K příloze č. 4, bod 1.19

Požadujeme povinnost kontinuálního měření emisí pro sektor výroby vápna nezavádět dříve, než bude vydána revize BREFu a ZBAT CLM, která by měla být zahájena v roce 2023 nebo 2024.

Odůvodnění:

K umožnění periodického měření jsou následující důvody, které budou v průběhu revize BREFu zváženy s ohledem na stávající úroveň a přesnost kontinuálního měření:

- Nejrozšířenější, nejmodernější a ekologicky nejšetrnější pece používané ve vápenictví jsou pece PFRK, které mají jedno významné specifikum ovlivňující výsledky kontinuálního měření. Pece pracují střídavě ve dvou nebo třech šachtách, přičemž mezi jednotlivými cykly probíhá tzv. přestavba, kdy spaliny do komína prakticky neproudí nebo jen s velmi nízkou rychlostí. V této části cyklu mohou být naměřené hodnoty kontinuálním měřením velmi nepřesné a zkreslující tak i hodnoty zbytku cyklu. Stejně tak hodnoty emisí ve spalinách na počátku pracovního cyklu po přestavbě nebudou v důsledku nehomogenity spalin spolehlivé a přesnost celého měření tím bude výrazně ovlivněna.
- Podobná situace je u jednošachtových pecí MFSK, kde dochází k periodickému plnění šachty studenou směsí kamene a paliva, i tady bude kontinuální měření v důsledku absorpce-desorpce některých složek spalin, a tedy velkého kolísání hodnot, vykazovat nepřesné výsledky.
- Z našeho interního šetření v jiných evropských zemích vyplývá, že kontinuální měření emisí není povinné nejen ve státech jižní a jihozápadní Evropy (Francie, Španělsko, Portugalsko), ale ani v Německu, Belgii a Velké Británii. Jediná země, kde je pro výrobu vápna předepsáno v integrovaném povolení kontinuální měření emisí, je Dánsko, tam se však jedná o emise z rotačních pecí, které mají kontinuální, homogenní proud spalin. Zavedení povinnosti kontinuálního měření emisí před případnou změnou BREFu CLM by tak zakládalo konkurenční nevýhodu českých vápenek oproti ostatním evropským provozovnám.

Aktuální **Závěry o BAT** pro sektor výroby vápna (dále ZBAT CLM), v rozporu s tvrzením v Odůvodnění, umožňují jak kontinuální, tak periodická měření emisí prachu, NO_x, SO_x a CO. (ZBAT CLM, 1.3.2. Monitorování, 32. c): *Kontinuální nebo periodické měření emisí prachu, NO_x, SO_x, ... Popis: Volba kontinuálního nebo periodického měření zmíněná v BAT 32 bodu c) až f) závisí na zdroji emisí a typu očekávané znečišťující látky.* Pro periodická měření emisí prachu, NO_x, SO_x a CO je orientačně stanovena četnost jednou za měsíc až jednou za rok v době běžných provozních podmínek, což je implementováno i v aktuálních integrovaných povoleních.

Zavedení povinnosti kontinuálního měření emisí by mělo být provázáno také s palivovou základnou, jelikož zavádět kontinuální měření např. emisí SO_x při spalování zemního plynu představuje, s ohledem na stálost vápenické suroviny i technologického procesu, zbytečně vynaložené prostředky. V případě zavedení tohoto požadavku v navrhovaném znění budeme potřebovat nejméně 3 roky na přechod na instalaci a zavedení kontinuálního měření emisí (budou nutné stavební úpravy, výběrová řízení, ladění systémů apod.).

Tato připomínka je zásadní.

55. K příloze č. 4, bod 1.23

Požadujeme upravit bod následujícím způsobem: „**stacionární zdroj, který je provozován technologií výroby buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny (kód 7.9. v příloze č. 2 k tomuto zákonu), a to na zdrojích emisí z vápenné pece a z regeneračního kotle (kraftového) pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a sloučeniny redukované síry TRS; a dále v emisích speciální spalovny pro zapáchající látky pro oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a sloučeniny redukované síry TRS.**“

Odůvodnění:

Navrhovaný text upravuje rozsah měření s ohledem na technický popis uvedený v závěrech dostupných technik pro výrobu buničiny a papíru (2014/687/EU), kap. 1.2.2.

Tato připomínka je zásadní.

56. K příloze č. 4, část B – kontinuální měření emisí, bod 6 (bod 129 návrhu novely)

Požadujeme upravit text následovně: „„6. Vedle zjišťování úrovně znečišťování se kontinuálně měří stavové a vztažné veličiny, **zaznamenává informace o provozním stavu, je-li sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoveno v povolení provozu dle § 17 odst. 3 písm. j)** a v případě tepelného zpracování odpadu **se dále kontinuálně měří** provozní parametry procesu, a to teploty spalin v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném v rámci povolení provozu a koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a vlhkosti v odváděném vyčištěném odpadním plynu. Kontinuální měření obsahu vodních par se nevyžaduje v případech, kdy je vzorek odpadního plynu před vlastní analýzou vysušen“

Odůvodnění:

Není vhodné závazně stanovovat povinnost sledování a zaznamenávání provozního parametru pro účely kontroly správné funkce technologie ke snižování emisí pro určité skupiny stacionárních zdrojů. Např. aplikace této povinnosti ve vztahu k primárním opatřením snižování emisí NO_x (nízkoemisní hořáky, úprava spalovacího procesu apod.) by nebylo příliš smysluplné. Za vhodnější přístup k této problematice považujeme posouzení relevantnosti uložení takového opatření v každém konkrétním případě stacionárního zdroje, a to na základě posouzení krajského úřadu.

Tato připomínka je zásadní.

57. K příloze č. 6, bod 8

Požadujeme upravit text následujícím způsobem:

„8. Ukončení smogové situace pro oxid siřičitý, oxid **dušičitý** a částice PM10

Smogová situace podle bodu 4 je ukončena a toto ukončení se vyhláší, pokud na žádné reprezentativní lokalitě není naměřená koncentrace oxidu siřičitého, oxidu **dušičitého** nebo částic PM10 vyšší než příslušná prahová hodnota uvedená v bodech 2 nebo 3 této přílohy, přičemž tento stav trvá nepřetržitě alespoň 12 hodin a na základě předpovědi meteorologických podmínek a imisní situace se tento stav očekává i v průběhu následujících 24 hodin.“

Odůvodnění:

Celá příloha 6 řeší SO₂, NO₂, PM10 a troposferický ozon. V bodě 8 je najednou řešen CO₂. Jde zřejmě o překlep.

Tato připomínka je zásadní.

58. K příloze č. 7, bod 1.11 (bod 134 návrhu novely)

Požadujeme navržený text upravit následovně: „1.11. Návrh provozního parametru, jež má být sledován a zaznamenáván, pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí, včetně návrhu způsobu jeho sledování, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, ~~u kterého tak stanoví prováděcí právní předpis~~ je-li sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoveno v povolení provozu.“

Odůvodnění:

Není vhodné závazně stanovovat povinnost sledování a zaznamenávání provozního parametru pro účely kontroly správné funkce technologie ke snižování emisí pro určité skupiny stacionárních zdrojů. Např. aplikace této povinnosti ve vztahu k primárním opatřením snižování emisí NO_x (nízkoemisní hořáky, úprava spalovacího procesu apod.) by nebylo příliš smysluplné. Za vhodnější přístup k této problematice považujeme posouzení relevantnosti uložení takového opatření v každém konkrétním případě stacionárního zdroje, a to na základě posouzení krajského úřadu.

Tato připomínka je zásadní.

59. K příloze č. 9 (bod 135 návrhu novely)

Požadujeme vypustit celý novelizační bod 135.

~~135. V příloze č. 9 bod 1 zní:~~

~~„1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)~~

~~————— 2019 ——— 2020 ——— 2021 až 2024 ——— 2025 a dále~~

~~TZL 10 500 12 600 14 700 19 500~~

~~SO₂ 3 500 4 200 4 900 6 500~~

~~NO_x 2 800 3 300 3 900 5 200~~

~~VOC 7 000 8 400 9 800 13 000“.~~

Odůvodnění:

Navazujeme na předchozí připomínky, kdy nesouhlasíme s doplněním navýšené sazby poplatků za znečišťování od roku 2025 a dále. Navýšení navrhané ze strany MŽP by znamenalo dodatečné náklady pro znečišťující zdroje na úrovni cca 110 mil. Kč/ročně a to v rámci probíhající energetické krize, kdy je třeba prostředky směřovat právě do potřebné transformace k nízkouhlíkové energetice v souladu s požadavky EU legislativy. Tyto zvýšené náklady budou promítnuty do ceny produkce a tedy do tedy do cen elektřiny a tepla pro odběratele tepláren (nízkopříjmové domácnosti, služby, nemocnice atd.). Zároveň je třeba poznamenat, že tyto poplatky jsou z logiky věci pouze dodatečnou daní z provozování stacionárních zdrojů, protože tyto zdroje samozřejmě musí plnit požadavky dané platnou legislativou ochrany ovzduší (zejména emisní limity a stropy) a jako takové by měly být poplatky spíše zrušeny jako nadbytečné než dále posilovány. Tyto poplatky navíc porušují princip „znečišťovatel platí“, protože se vztahují pouze na stacionární zdroje, u kterých celková výše poplatků za poplatkové období činí nejméně 50 000 Kč. Zdroje s nižší celkovou výší poplatků jsou od poplatku zcela osvobozeny, což dodatečně deformuje konkurenční prostředí na trhu s teplem. Dále upozorňujeme, že se tématu zvýšení poplatků za znečišťování vůbec nevěnuje RIA, což je dle našeho názoru v rozporu s legislativními pravidly, protože dopady této úpravy jsou velmi podstatné (podstatnější než řada jiných, kterým se RIA podrobně věnuje).

Tato připomínka je zásadní.

60. K zavedení správních poplatků – změna zákona 643/2004 Sb.

Zásadně nesouhlasíme se stanovením administrativních poplatků pro vydávání rozhodnutí dle zákona o ochraně ovzduší. Jedná se o službu státu, kterou platí i provozovatelé ze svých daní.

Obecně nesouhlasíme se zaváděním dalších správních poplatků v rámci zákona. Nesouhlasíme s názorem v důvodové zprávě, že se jedná o administrativně náročné a komplikované správní řízení. Komplikace vytváří spíše samotný návrh novely zákona, např. explicitním zařazováním osoby soukromého práva, jejíž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo ochrana veřejného zdraví, mezi účastníky řízení (viz § 13a).

Pokud by přesto měly být správní poplatky zavedeny, požadujeme výjimku pro situace, kdy žádost nepodává provozovatel ze své vůle, např. pokud je změna povolení vyvolána změnami zákona.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

61. K důvodové zprávě

U kódu 4.12. je v důvodové zprávě uvedeno, že je stanoven spodní kapacitní práh vycházející ze slovenské právní úpravy, ale v návrhu novely zákon tato úprava chybí a text je identický se stávajícím zněním zákona. (předpokládáme, že se jedná o 1 m³ dle v. č. 410/2012 Z. z.)

Žádáme o vysvětlení nebo přepracování.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

DOPORUČUJÍCÍ PŘIPOMÍNKY

62. Z důvodu sjednocení rozhodovací praxe napříč kraji by rozhodnutí pro konkrétní typy zdrojů a jejich parametry s odůvodněním (bez uvedení provozovatelů a lokalit) podle § 13b měla být zveřejňována (obdoba ustálené praxe MŽP v oblasti odpadních elektrozařízení

https://www.mzp.cz/cz/elektrozarizeni_zarazeni_vyrobku_nebo_obalu

https://www.mzp.cz/cz/stanoviska_mzp), případně aplikován jiný způsob jejího sjednocení.

V případě takto obecného rozhodnutí, které není vázáno na místní podmínky (výška výdechů, vliv terénu, smogová situace v regionu atp.) nevidíme důvod, že by mělo být rozhodováno o typově stejném zdroji v každém kraji odlišným způsobem.